
---

06. (.) (.) P

— 24 октомври 2023 —

От Идейна гледна точка

Разбирайте „за програмирането генерално“

- Абстракция/ Abstraction
- Енкапсулация/ Encapsulation
- Модулярност/ Modularity

Абстракция/ Abstraction

Най-общо, ама най-общо казано - Аксиома. Според википедия:

Abstraction in its main sense is a conceptual process by which general rules and concepts are derived from the usage and classification of specific examples, literal ("real" or "concrete") signifiers, first principles, or other methods. "An abstraction" is the product of this process—a concept that acts as a super-categorical noun for all subordinate concepts, and connects any related concepts as a group, field, or category.

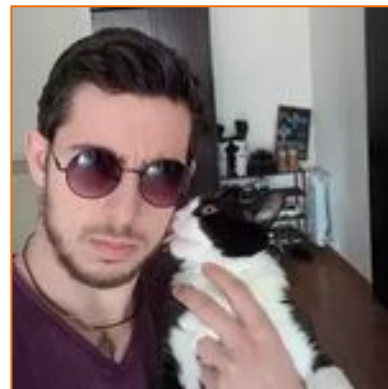
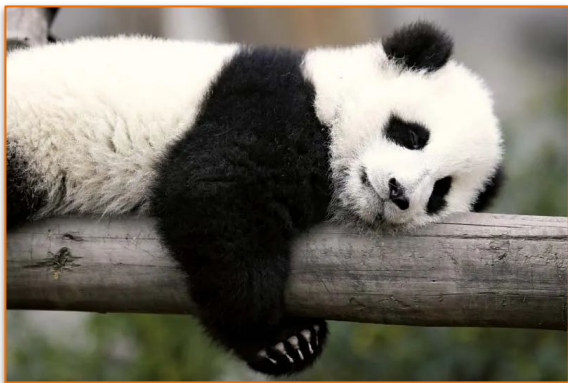
Абстракция/ Abstraction

В нашия случай:

[...] a technique for managing complexity of computer systems. It works by establishing a level of complexity on which a person interacts with the system, suppressing the more complex details below the current level. The programmer works with an idealized interface (usually well defined) and can add additional levels of functionality that would otherwise be too complex to handle.

Визуален пример

Animal

Енкапсулация/ Encapsulation

Encapsulation is the packing of data and functions into a single component.

Има и други начини за реализиране, но ООП е далеч най-популярният.

Information Hiding

Abstraction and encapsulation are complementary concepts: abstraction focuses on the observable behavior of an object... encapsulation focuses upon the implementation that gives rise to this behavior... encapsulation is most often achieved through information hiding, which is the process of hiding all of the secrets of object that do not contribute to its essential characteristics.

Модулярност/ Modularity

Механизъм за организиране на сходна логика работеща върху свързани видове данни, обработваща сходни видове процеси от моделирания свят в добре обособени и ясно разделени парчета от кода ни.

Сега сериозно

Разбирайте „конкретно за python“

1. Всичко е обект
2. Обектите са отворени
3. Класовете са отворени

Последните две с някои малки уговорки, които обаче рядко ще ви интересуват

Абсолютно всичко е обект... голяма изненада за вас

```
>>> type(42)
<class 'int'>
```

```
>>> type([])
<class 'list'>
```

```
>>> type([]) is list
True
```

```
>>> type(list)
<class 'type'>
```

```
>>> type(list) is type
True
```

Дали?

```
>>> type(type)
```

```
???
```

```
<class 'type'>
```


Класове

Класове се създават с ключовата дума `class`, след което всяка функция дефинирана в тялото на класа е метод, а всяка променлива е клас променлива.

Примерен Клас

```
class Vector:
    def __init__(self, x, y):
        self.x = x
        self.y = y

spam = Vector(1.0, 1.0)

print(spam.x)
```

1. „Конструктор“ се казва `__init__`, той не връща стойност
2. Първия аргумент на методите винаги е инстанцията, върху която се извикват, той може да се казва всякак, но винаги се казва `self`, иначе губите огромни количества точки/колегите ви ви мразят/никой не иска да си играе с вас в пясъчника
3. Атрибутите („член-променливите“/„член-данните“) не се нуждаят от декларации (обектите са отворени)
4. Инстанцираме клас, като го „извикаме“ със съответните аргументи, които очаква `__init__` метода му и като резултат получаваме новоконструиран обект

Забележка

„Конструктор“ е думата, с която сте свикнали, но в случая далеч по-подходяща е „инициализатор“, както си личи от името

Въпреки, че при инстанциране на обект подаваме аргументите, които очаква инициализатора, той не е първия метод, който се извиква в този момент, но засега не влагайте много мисъл в това, просто го имайте предвид

Примерен Клас 2

```
import math

class Vector:

    def __init__(self, x, y): ...

    def length(self):
        return math.sqrt(self.x**2 + self.y**2)

spam = Vector(1.0, 2.0)

print(spam.length())
```

1. В методите атрибутите могат да се достъпват само през `self`, няма никакви магически имплицитни `score`-ове
2. Методите се извикват през инстанцирания обект `обект.име_на_метод()`

Примерен Клас 3

```
class Vector:
```

```
    def __init__(self, x, y, z): ...
```

```
    def _coords(self):  
        return (self.x, self.y, self.z)
```

```
    def length(self):  
        return sum(_ ** 2 for _ in self._coords()) ** 0.5
```

1. `_coords` е protected метод
2. Отново, методите се извикват върху `self`
3. `_` е валидно име за променлива

Private/ Protected

Казахме, че класовете са отворени. Това ще рече, че `private` и `protected` концепциите не са това, за което сте свикнали да мислите в езици като `C++/Java/C#`

Ограниченията за използване на защитени и частни методи в класовете в Python е отговорност на програмиста, което по никакъв начин не прави живота ви по-труден

Методи/атрибути започващи с `_` са защитени, т.е. би следвало да се ползват само от методи на класа и наследяващи го класове

Методи/атрибути започващи с `__` са частни, т.е. би следвало да се ползват само от методи на класа

Достатъчно очевидно е, а в някои много редки случаи може да се наложи тези ограничения да не се спазят

Unbound methods

```
v1 = Vector(1.0, 2.0, 3.0)
```

```
v2 = Vector(4.0, 5.0, 6.0)
```

```
v3 = Vector(7.0, 8.0, 9.0)
```

```
print(Vector.length(v1))
```

```
print(Vector.length(v2))
```

Което може да бъде полезно за следното:

```
print(list(map(Vector.length, [v1, v2, v3])))
```

Състояние

Mutable vs. Immutable

- mutable са обекти, които променят вътрешното си състояние във времето
- immutable са обекти, които никога не променят вътрешното си състояние

Най-общо повечето обекти в Python са mutable, доколкото езика не ни забранява да ги променяме

Какво в Python знаем, че е immutable?

Mutation method

```
class Vector:
```

```
    def __init__(self, x, y, z): ...
```

```
    def length(self): ...
```

```
    def normalize(self):  
        length = self.length()  
        self.x /= length  
        self.y /= length  
        self.z /= length
```


Normalize vs Normalized?

```
def normalize(self):  
    length = self.length()  
    self.x /= length  
    self.y /= length  
    self.z /= length
```

```
def normalized(self):  
    return Vector(self.x / self.length(),  
                  self.y / self.length(),  
                  self.z / self.length())
```

Сравняване на Обекти

- Можете да проверите дали два обекта са равни по стойност с `==`
- Можете да проверите дали две имена сочат към един и същи обект с `is`
- Можете да предефинирате равенството за обекти от даден клас с метода `__eq__`
- По подразбиране, `__eq__` е имплементирана с `is`

```
class Vector:
```

```
    def __init__(self, x, y, z):  
        self._coords = (x, y, z)
```

```
    def __eq__(self, other):  
        return self._coords == other._coords
```

Dunder methods a.k.a. “Magic methods”

Dunder (double under) методите в Python най-често предефинират някакъв аспект от поведението на обектите ни.

Аритметични оператори

- `__add__(self, other)` - `self + other`
- `__sub__(self, other)` - `self - other`
- `__mul__(self, other)` - `self * other`
- `__truediv__(self, other)` - `self / other`
- `__floordiv__(self, other)` - `self // other`
- `__mod__(self, other)` - `self % other`
- `__lshift__(self, other)` - `self << other`
- `__rshift__(self, other)` - `self >> other`
- `__and__(self, other)` - `self & other`
- `__xor__(self, other)` - `self ^ other`
- `__or__(self, other)` - `self | other`

Преобразуване до стандартни типове

- `__int__(self)` - `int(обект)`
- `__float__(self)` - `float(обект)`
- `__complex__(self)` - `complex(обект)`
- `__bool__(self)` - `bool(обект)`

Обекти, които могат да бъдат извиквани като функции

Можете да дефинирате поведение на обектите си, когато биват извиквани като функции

```
class Stamp:
    def __init__(self, name):
        self.name = name

    def __call__(self, something):
        print(f"{something} was stamped by {self.name}")
```

```
>>> stamp = Stamp("The government")
```

```
>>> stamp("That thing there")
```

```
That thing there was stamped by The government
```

getattr/setattr

```
>>> v1 = Vector(1, 1, 1)
```

```
>>> getattr(v1, 'y')
```

1

```
>>> setattr(v1, 'z', 5)
```

```
>>> getattr(v1, 'z')
```

5

Статични методи

```
class Vector:
    def __init__(self, x, y, z): ...

    @staticmethod
    def from_list(numbers):
        if len(numbers) != 3:
            # error!
            ...
        return Vector(numbers[0], numbers[1], numbers[2])

v = Vector.from_list([1, 2, 3])
```

Класови методи

```
class Countable:
    _count = 0

    def __init__(self, data):
        self.data = data
        type(self).increase_count()

    @classmethod
    def increase_count(cls):
        cls._count += 1

    @classmethod
    def decrease_count(cls):
        cls._count -= 1
```

Можете да използвате и `@classmethod`, за да получите класа от който е извикан метода като първи аргумент

Деструктор

```
class Countable:
    _count = 0

    def __init__(self, data):
        self.data = data
        type(self).increase_count()

    @classmethod
    def increase_count(cls):
        cls._count += 1

    @classmethod
    def decrease_count(cls):
        cls._count -= 1

    def __del__(self):
        type(self).decrease_count()
```

Когато обект от даден тип бъде събран от garbage collector-а, се извиква неговия `__del__` метод.

Той не прави това, което прави деструктора в C++, а неща от по-високо ниво, например затваря мрежови връзки или файлове, изпраща съобщения до някъде, че нещо е приключило и прочее.

Property Methods

```
import math

class Vector:

    def __init__(self, x, y): ...

    @property
    def length(self):
        return math.sqrt(self.x**2 + self.y**2)

spam = Vector(1.0, 2.0)

print(spam.length)
```

Декораторът
`@property`
може се използва за
да накарате някой
метод да се преструва
на property

Property Methods 2

- Но можем ли да променим стойността на метод, който се преструва на атрибут?
- На помощ идват setter-ите

Property Methods 3

```
class Color:
    def __init__(self, rgba):
        self._rgba = tuple(rgba)

    @property
    def rgba(self):
        return self._rgba

    @rgba.setter
    def rgba(self, value):
        self._rgba = tuple(value)
```

```
>>> red = Color([255,0,0])
```

```
>>> red.rgba
```

```
(255, 0, 0)
```

```
>>> red.rgba = [127,0,0]
```

```
>>> red.rgba
```

```
(127, 0, 0)
```

Vector Class again

```
def addition(a, b):  
    return Vector(a.x + b.x, a.y + b.y, a.z + b.z)
```

```
class Vector:  
    def __init__(self, x, y, z): ...  
    __add__ = addition
```

```
print(Vector(1.0, 2.0, 3.0) + Vector(4.0, 5.0, 6.0))
```

1. Функциите са първокласни обекти
2. Методите са атрибути на класа
3. Класовете са динамични
4. Ето защо `self` е явен

ООП е интересно и сложно и елегантно... ок?

Въпроси?